

عنوان مقاله:

بررسی سرزندگی در خیابان های شهری با رویکرد پیاده مداری (نمونه موردی : خیابان آیت الله کاشانی شهرکرد)

محل انتشار:

کنفرانس ملی معماری، عمران، شهرسازی و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مرضیه محمدی هفشجانی - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه پیام نور تهران شرق، ایران

رضا کریمی گوجانی - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

در پیاده راه ها همواره باید زندگی اجتماعی در جریان باشد و سرزندگی از ویژگی های اساسی و اصلی آن است. دو کیفیت مهم که منجر به سرزندگی پیاده راه ها می شود تنوع و نفوذپذیری این فضاهاست. یکی از سیاست های رسیدن به تنوع در طول مسیر با توجه به اینکه مسیر پیاده مختص حرکت عابر پیاده طراحی می شود، نماد و نشانه های شهری است که یا برگرفته از کالبد موجود یا براساس شرایط موجود و ارزش های بافت طراحی می شود، که به خوانایی مسیر می افزاید و آن را به نماد تبدیل می کند. یکی از مهم ترین شاخصه های پیاده راه ها و خیابان های پیاده محور، میزان سرزندگی آنها می باشد که می تواند نقش اساسی در میزان حضور و رضایت شهروندان جهت افزایش تعاملات اجتماعی و نزدیک شدن به اهداف پیاده محوری داشته باشد. خیابان کاشانی شهرکرد به عنوان فضایی که هدف آن میتواند فراهم کردن فرصتی برای حضور شهروندان و افزایش تعاملات اجتماعی و ارتقاء کیفیت محیطی و آرامش بیشتر ذهنی در فضاهای شهری گردد، مورد مطالعه و طراحی این پژوهش قرار گرفته است. هدف از پژوهش حاضر بررسی شاخص های سرزندگی در خیابان کاشانی با تاکید پیاده مداری، از طریق تکنیک تجزیه و تحلیل SWOT به تدوین معیارهایی برای ایجاد سرزندگی در پیاده راه ها می پردازد.

کلمات کلیدی:

سرزندگی، خیابان کاشانی شهرکرد، پیاده مداری، پیاده راه کاشانی، تکنیک SWOT

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1252136>

